

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus I. Quæ dicantur mutuæ petitiones?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

QVÆSTIO IV.

IN TIT. IV. DE MUTUIS PETITIONIBUS.

523. **C**um subinde contingat, quòd Reus ab Actore in iudicio conventus, reconveniat Actorem, & vicissim ab illo petat debitum; hæc *conventio & reconventio, mutue petitiones* dicuntur, nec aliud sunt, quàm conventio Rei ex parte Actoris, & hujus reconventio ex parte Rei. Quando enim Reus libellum Actoris à Judice accepit; & petitione cognitâ vicissim habet, quod exigat ab Actore, obtinendum in iudicio, puta, si compensatio non sit locus, offerre vicissim solet Judici libellum, quo mutuo petit ab Actore, quod sibi debitum est, expressâ in libello petendi, ac debendi causâ, prout quæstione superiori dictum est de oblatione Libelli.

ARTICULUS I.

Quæ dicantur mutue petitiones?

524. **E**x præcedente numero constat, per mutuas petitiones intelligi, actionem, quâ Reum convenit Actor; & in eodem iudicio Reus reconvenit Actorem, vicissim aliquid exigendo ab eo per Libellum Judici oblatum. *Reconventio* definitur actio à Reo convento adversus Actorem durante conventionis iudicio, sub eodem Judice, pariquè passu agitata. Hinc *reconventio* est Rei; & *conventio*, Actoris mutua petitio; ac in re non est aliud, quàm conventionis ab Actore factæ retortio. Alii dicunt, reconventionem esse mutuam actionem, & fieri posse coram Judice ordinario, & delegato; Novellâ, de Executorib. *¶ illud.* & in Authent. & consequenter. *C. de sentent.*

525. Reconventionis æquitas commendatur in *L. Papinianus. 14. C. de sentent. & interlocut.* ubi dicitur: cum Papinianus, summi ingenii Vir, in quæstionibus suis ritè depotuerit, non solum Judicem de absolute rei iudicatæ, sed & ipsum A-

ctorem, si *contrario obnoxius fuerit inventus*, condemnaret, hujusmodi *sententiam, non solum roborandam, sed etiam augendam esse sancimus: ut liceat Judici vel contra Actorem ferre sententiam, & aliquid eum daturum, vel facturum pronuntiare, nulla ei opponenda exceptione, quòd non competens Judex agentis esse cognoscatur.* Cujus enim in agendo observat arbitrium, eum habere & contra se Judicem in eodem negotio non dedignetur. Idem habetur 3. q. 8. c. *Accusatores. 1.* ibi: *nullum eorum* (nimirum Episcoporum) *sententia à non suo Judice dicta constringat;* quia & leges seculi id ipsum fieri præcipiunt, ut Codice, libro septimo, titulo de sententiis & interlocutionibus omnium iudicum; lege penultimâ. *Cujus in agendo quis observat arbitrium, eum habere etiam contra se Judicem in eodem negotio non dedignetur;* sic Zepherinus Papa, ad Episcopos Sicilia. Et ratio est, quia non debet Actori in iudicio licere, quod Reo non permittitur, *L. non debet, 41. ff. de Regul. juris.*

Not. autem, soli Reo competere reconventionem, uti colligitur ex dicta *L. Papinianus;* & Authent. *Et consequenter, C. de sentent. & interlocut.* ibi: *Et consequenter ego ab aliquo conventus, si vicissim ipsum pulsare velim: statim quidem hoc non licet, nisi apud eundem Judicem; qui, si displiceat, intra viginti dies recusari potest, aliusquè mereri, apud quem rursus utrumquè negotium ventiletur.* Alioqui lite contra me motâ, prius ventilatâ, & terminatâ, tunc demum & ego admittar. Hinc Actori reconvento à Reo, per ipsum convento, non licet etiam reconvenire Reum; ne actiones & lites in infinitum cumulentur; id, quod juri inimicum esse, colligitur ex *c. 2. de rescript. in 6.* ibi: *cum in multis juris articulis infinitas reprobetur;* nam reconventio est actio partis *conventa;* non autem *reconventa,* ut liquet ex definitio-

ne

ne reconventionis in n. 524. Et quoniam reconventio est propriè actio, quæ non eadit in eum, qui non habet legitimam personam standi activè in iudicio; tamen si excommunicatus conveniatur ab altero, istum ille reconvenire non poterit ex dictis; cum reconventio non sit tam defensio, quàm vera actio, & judicialis petitio.

ARTICULUS. II.

Coram quo Iudice fieri debeat reconventio?

527. **E**X Authentica, & consequenter, colligitur, Actorem reconveniri posse à Reo, coram eodem Iudice, coram quo ipse conventus est ab Actore; nam illa indefinitè loquitur; adeoque procedit saltem de Iudice ordinario, si coram eo, tanquam competente, & capace, conventus sit ab Actore. Idem colligitur de Iudice delegato, ad petitionem Actoris dato, per c. Ex literis. 1. h. 2. Cum enim Plebanus, & Clerici Maturenses à Papa impetrassent rescriptum ad Iudices contra Abbatem, & Conventum Monasterii Maturensis super quibusdam controversiis; eo oblato rescripto, Abbas & Conventus vicissim capitula proposuissent, ad quæ Plebanum & Clericos respondere sibi coram eisdem delegatis Iudicibus petebant; hanc eorum petitionem justam esse respondit Alexander III. & mandavit: quatenus actione Plebani, & Clericorum proposita, & responsione facta: monitione præmissa, compellatis eosdem, memoratis Abbati, & fratribus in continenti coram vobis super suis quæstionibus respondere, ut vicissim postmodum rationes partium audientes, concordia vel iudicio utriusque negotium terminetis.

528. Dixi: ad petitionem Actoris dato; nam si delegatus datus sit ad instantiam utriusque partis, vel motu proprio delegantis, secus dicendum est; quia in hoc casu cessat ratio, propter quam admittitur reconventio, quando delegatus datus est ad instantiam partis, quæ in eo sita est; (ut patet ex cit. L. Papinianus) quod non Tom. II.

debeat dedignari eundem habere Iudicem contra se, quem sponte elegit pro se, contra alterum; sic Abbas inc. 1. h. 1. n. 3. Bartolus in Authent. Et consequenter. Et quamvis Squillante de privilegiis Clericorum c. 7. num. 62. apud Barbosa in dict. c. 1. n. 5. indefinitè tradat, non admitti reconventionem, si delegatus fuisset impetratus à Reo; videtur tamen distinguendum, ut procedat, si Actor vellat Reum reconvenire; quia reconventio datur solum convento, non convenienti: non autem, ut tunc non liceat Reo instituire reconventionem Actoris, nisi fortè propter hoc ipsum, quod à Reo impetratus sit, Iudex suspectus foret; sed hoc etiam opponi posset contra Iudicem impetratum ab Actore.

Et quoniam, ut locus sit reconventioni, Iudex debet habere jurisdictionem, vel ordinariam, vel delegatam; cum reconveniens supponatur ab Actore conventus coram illo, quod non fiat sine jurisdictione competente Iudici conventionis: Arbitri autem compromissarii, seu voluntarii, ac electi consensu partium (secus est de Arbitris necessariis, seu Arbitris juris) nullam habeant jurisdictionem, ut constat ex lib. 1. tit. 43. de Arbitris; sequitur, coram Arbitris voluntariis non esse locum reconventioni.

Præter hæc in præsentem quæres ulterius, an reconventioni locus sit, si Actor à conventionem velit desistere? Affirmativum opinio se firmat in eo, quod, supposita conventionem, ipsum jus Iudici conventionis proroget jurisdictionem contra ipsum, si à Reo reconveniatur; ergo non potest Reo negari reconventio, jure concessa, ex arbitrio Actoris pro libitu à conventionem desistentis; sed negantes respondent, quod Actori nolenti respondere, negaretur audientia; quia Reus non præsumitur velle insistere reconventioni, nisi alter insistat conventioni; ergo ubi iste desistit, præsumitur etiam desistere alter, quin tamen Actor ulterius in conventionis puncto audiatur.

Quæres. 2. an Iudex in causa reconventionis possit procedere, si Actor, succum-